

Međunarodni sud za krivično
gonjenje osoba odgovornih za
teška kršenja međunarodnog
humanitarnog prava počinjena
na teritoriji bivše Jugoslavije
od 1991. godine

Predmet br. IT-95-5/18-T
Datum: 8. januar 2015.
Original: engleski

PRED PRETRESNIM VIJEĆEM

U sastavu: sudija O-Gon Kwon, predsjedavajući
sudija Howard Morrison
sudija Melville Baird
sudija Flavia Lattanzi, rezervni sudija

Sekretar: g. John Hocking

Odluka od: 8. januara 2015. godine

TUŽILAC

protiv

RADOVANA KARADŽIĆA

JAVNO

**ODLUKA PO ZAHTJEVU OPTUŽENOG ZA ODRŽAVANJE STATUSNE
KONFERENCIJE**

Tužilaštvo

g. Alan Tieger
gđa Hildegard Uertz-Retzlaff

Optuženi

g. Radovan Karadžić

OVO PRETRESNO VIJEĆE Međunarodnog suda za krivično gonjenje osoba odgovornih za teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. godine (dalje u tekstu: Međunarodni sud) rješava po Zahtjevu za održavanje statusne konferencije, koji je optuženi podnio 9. decembra 2014. godine (dalje u tekstu: Zahtjev) i ovim donosi odluku u vezi s tim.

I. Kontekst i argumentacija

1. Optuženi traži da Vijeće sazove statusnu konferenciju 2. februara 2015. godine na osnovu pravila 65*bis*(A) Pravilnika o postupku i dokazima Međunarodnog suda (dalje u tekstu: Pravilnik) kako bi mogao da iznese argumentaciju po dva odvojena pitanja.¹ Optuženi prvo traži da se razmotri "stalni propust" tužilaštva da ispuni svoje obaveze objelodanjivanja.² On takođe želi da se razmotri pitanje njegovog zdravstvenog stanja i uslova njegovog pritvora.³ Optuženi napominje da je posljednji put istupio pred Vijeće 7. oktobra 2014. godine.⁴ On podsjeća da je Vijeće ranije stalo na stanovište da se optuženi može u svakom trenutku obratiti Vijeću s nekim konkretnim pitanjem koje želi da pokrene usmeno ili pismenim putem.⁵

2. Dana 2. januara 2015. godine, tužilaštvo je podnijelo Odgovor tužilaštva na Karadžićev zahtjev za održavanje statusne konferencije i zahtjev za produženje roka za podnošenje odgovora (dalje u tekstu: Odgovor), kojim traži produženje roka za podnošenje odgovora i kojim se u cijelosti protivi Zahtjevu.⁶ U vezi s ograničenjem roka, tužilaštvo tvrdi da Odgovor nije podnjet na vrijeme zbog internog nesporazuma u komunikaciji.⁷ Kada je riječ o suštini, tužilaštvo tvrdi da je Vijeće već zaključilo da pravilo 65*bis*(A) Pravilnika nije primjenljivo u ovoj fazi postupka i da optuženi nije iznio nijedan argument koji bi opravdavao ponovno razmatranje.⁸ Tužilaštvo takođe tvrdi da pitanja koja pokreće optuženi ne opravdavaju održavanje statusne konferencije.⁹ Konkretnije, tužilaštvo tvrdi da optuženi nije spomenuo da su tužilaštvo i pravni savjetnik optuženog nedavno imali dodatne razgovore

¹ Zahtjev, par. 1, 8.

² Zahtjev, par. 4.

³ Zahtjev, par. 7.

⁴ Zahtjev, par. 2.

⁵ Zahtjev, par. 3, gdje se upućuje na Odluku po zahtjevu optuženog za održavanje statusne konferencije, 11. juni 2014. godine (dalje u tekstu: Odluka o statusnoj konferenciji), par. 4, i Odluku po zahtjevu optuženog za odobrenje za ulaganje žalbe na odluku po zahtjevu za održavanje statusne kondferencije, 24. juni 2014. godine (dalje u tekstu: Odluka po zahtjevu za odobrenje), par. 6.

⁶ Odgovor, par. 1-2, 8.

⁷ Odgovor, par. 1.

⁸ Odgovor, par. 2, gdje se upućuje na Odluku o statusnoj konferenciji, par. 4.

i sastanke u vezi sa zahtjevima optuženog za objelodanjivanje.¹⁰ Tužilaštvo takođe navodi da se, kao rezultat tih razgovora, saglasilo da provede dodatne pretrage kako bi se identifikovao sav oslobađajući materijal koji je možda prošao neopažen tokom ranijih pretraga, čime je usmeni zahtjev za te dodatne mjere postao suvišan.¹¹ Konačno, tužilaštvo smatra da optuženi nije precizirao nijedno konkretno pitanje vezano za svoje zdravstveno stanje koje opravdava sazivanje statusne konferencije i koje se ne može pokrenuti putem pismenog podneska.¹²

II. Mjerodavno pravo

3. Pravilo 65bis(A) Pravilnika predviđa sljedeće:

- (A) Pretresno vijeće ili sudija pretresnog vijeća moraju sazvati statusnu konferenciju u roku od sto dvadeset dana od prvog stupanja optuženog pred Sud, a poslije u razmacima od najviše sto dvadeset dana od posljednje statusne konferencije:
- (i) da bi se organizovale konsultacije među stranama kako bi se osigurala ekspeditivna priprema suđenja;
 - (ii) da bi se ustanovilo stanje u predmetu i optuženom omogućilo da pokrene pitanja u vezi sa predmetom, uključujući i duševno i fizičko stanje optuženog.

II. Diskusija

4. Kao preliminarno pitanje, Vijeće odobrava zahtjev tužilaštva za odobrenje da Odgovor podnese izvan uobičajenog roka od 14 dana.

5. Vijeće podsjeća na svoj zaključak u vezi s primjenljivošću pravila 65bis(A) u sadašnjoj fazi postupka, koji je iznijelo u Odluci o statusnoj konferenciji. U toj situaciji, Vijeće je konstatovalo da je "iz formulacije i iz mjesta pravila 65bis(A) u Pravilniku, jasno da se to pravilo odnosi na pretpretresnu fazu postupka i da je to potvrđeno ustaljenom praksom drugih Vijeća koja nisu sazivala statusne konferencije nakon početka suđenja, uključujući periode u kojima se optuženi nije pojavljivao pred tim Vijećima više od 120 dana.¹³ Međutim, u Odluci po zahtjevu za odobrenje, Vijeće je navelo da se optuženi može u svakom trenutku obratiti Vijeću s nekim konkretnim pitanjem koje želi da pokrene usmeno ili pismenim putem.¹⁴

⁹ Odgovor, par. 2.

¹⁰ Odgovor, par. 2-3. Kopija dopisa u kojem se rezimiraju informacije koje je tužilaštvo dostavilo pravnom savjetniku optuženog tokom njihovog sastanka, kao i sporazum koji je tada postignut, nalaze se u povjerljivom Dodatku A Odgovora.

¹¹ Odgovor, par. 4-5.

¹² Odgovor, par. 6-7.

¹³ Odluka o statusnoj konferenciji, par. 4, gdje se upućuje na *Tužilac protiv Prlića i drugih*, Presuda, 29. maj 2013. godine, tom 5, par. 35; *Tužilac protiv Perišića*, Presuda, 6. septembar 2011. godine, Dodatak A, par. 15-16; *Tužilac protiv Popovića i drugih*, Presuda, 10. juni 2010. godine, Dodatak 2, par. 10.

¹⁴ Odluka po zahtjevu za odobrenje, par. 6.

6. U Zahtjevu, optuženi izražava želju da se usmenim putem obrati Vijeću po pitanju prakse objelodanjivanja tužilaštva, kao i o svom zdravstvenom stanju i uslovima pritvora. Pitanje objelodanjivanja je bilo, a i dalje ostaje, izuzetno sporno u ovom predmetu. Recimo, Vijeće je nedavno donijelo Odluku po devedeset petom zahtjevu optuženog u vezi s kršenjem obaveze objelodanjivanja i tada je ponovo zaključilo da je tužilaštvo prekršilo svoje obaveze objelodanjivanja, ali da optuženom zbog tog kršenja nije nanesena šteta.¹⁵ Manje od sedmicu dana kasnije, optuženi je podnio 96. zahtjev za utvrđivanje kršenja obaveze objelodanjivanja i za izuzeće dokaza.¹⁶ U smislu objelodanjivanja, ne postoji stoga konkretno pitanje koje nije pismeno obrađeno koje bi zahtijevalo održavanje statusne konferencije.

7. Međutim, u ovoj fazi postupka, a imajući u vidu važnost koju pridaje dobrobiti optuženog, Vijeće smatra da bi održavanje statusne konferencije na kojoj bi optuženi mogao da iznese konkretne bojazni u vezi sa svojim zdravstvenim stanjem i uslovima pritvora, kako se traži Zahtjevom, bilo u interesu pravde.

IV. Dispozitiv

8. Stoga, iz gorenavedenih razloga i na osnovu pravila 54, 65bis(A) i 127 Pravilnika, Vijeće ovim:

- a) **ODOBRAVA** tužilaštvu podnošenje Odgovora;
- b) djelimično **ODOBRAVA** Zahtjev i **NALAŽE** da se statusna konferencija održi 28. januara 2015. godine u 13:00 sati u sudnici III kako bi optuženi mogao da pokrene neko konkretno pitanje u vezi sa svojim zdravstvenim stanjem i uslovima pritvora; i
- c) **ODBIJA** Zahtjev u svim drugim aspektima.

Sastavljeno na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu je mjerodavan engleski tekst.

/potpis na originalu/
sudija O-Gon Kwon,
predsjedavajući

Dana 8. januara 2015. godine
U Haagu,
Nizozemska

[pečat Međunarodnog suda]

¹⁵ Odluka po devedeset petom zahtjevu optuženog u vezi s kršenjem obaveze objelodanjivanja, 5. decembar 2014. godine.

¹⁶ Devedeset i šesti zahtjev za utvrđivanje kršenja obaveze objelodanjivanja i za izuzeće dokaza, 11. decembar 2014. godine.